

[OBLEPIENIE *sb n*

G sg oblepi(e)ni(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wylepienie, pokrycie (glinq) [czego]: a conglabatione stubae magnae novae ante ecclesiam alias ad obliepienia isbi kroliewnam ich mciom ex contractu mrc. 3 gr. 36 [...] ab argillatione omnium atriorum in domo, quae ante fuit vicariorum, alias od obliepienia [...] mrc. 5 gr. 45 RachBonera 1558 162, 157, 158, 164.

Cf **OBLEPIĆ**

MK